

ger i disse Aar regne Gendarminstitutionen. Den er baade en Forbedring og en militær Forbedring. Den har i de 3 Aar, den har eksisteret, kostet c. 1 Million om Aaret, hvilket er omtrent 3 Millioner. Lægger man nu Alt det sammen, saa har Regjeringen i de fire Aar, hvori den har handlet med frie Hænder, vist, hvad den vil og kan, thi den har til økonomiske Forbedringer paa §§ 26 og 27 anvendt lidt over 13 Millioner, men til ekstraordinære militære Udgifter 38,395,000 Kr. Jeg tror, at disse Tal ere tilstrækkelige til, at jeg kan spare mig videre Kommentarer, jeg tvivler om, at nogen Magt i Verden kan frembyde et saadant Resultat efter 4 Aars Styrelse, som det, der foreligger her i finantsfel Henseende. Og hvorledes ere saa Udfigterne for Fremtiden? For Fremtiden ere Udfigterne klare og tydelige, og det er i ethvert Tilfælde en stor Fordel. Udfigten er den, at vi komme til at vedblive at bruge Nesten af det, vi have, til militære Foranstaltninger og Intet til økonomiske Foranstaltninger. Der er her ganske vist saavel fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) som fra den høitærede Regjering reist stærk Tvivl om, hvorvidt man kunde sige, at de økonomiske Fordringer, der stilles fra Oppositionens Side, ere berettigede. Jeg skal da nævne disse Fordringer igjen, for at vi kunne blive enige om, hvorvidt de ere berettigede eller ei. Oppositionen har hævdet som et af de Punkter, der skulle gennemføres, Frihavnen. Jeg antager, at den høitærede Finantsminister ved sin Udtalelse har erkjendt, at en saadan Fordring er berettiget, idet han udtalte, at der vil fremkomme Forslag derom. Dernæst skal jeg nævne Jernbanerne. Jeg har der navnlig lagt Vægt paa Forbedringen af den gjennemgaaende Trafik til Thyssland som første Led i den økonomiske Udvikling af vort Jernbanevesen, der i Fjor blev hævdet her som Oppositionens Program; dernæst Forbedringen af Esbjerggruten. Forbedringen af Trafikken mellem Danmark-Thyssland og Danmark-Sverige antager jeg, er i Principet indrømmet efter det Løfte, den ærede Indenrigsminister gav i Fjor om, at Helsingørsbanen er slaaet fast, og jeg antager, at den høitærede Minister i Aar med dette Løfte for Die vil fremkomme med Forslag om denne Bane. Om Esbjerggruten er der ganske vist nogen Strid, der dreier sig om en mindre Sum, men jeg antager, efter de Dplysninger, der nylig ere givne, at man vil anerkjende, at der maa gjøres Mere for at fiktire denne Rutes Betydning. Dermed er denne Side af Sagen, som jeg altsaa tillod mig at betegne som vort Grundlag for Gjen-

nemførelsen af en sund, forstandig Trafik, udtømt, forsaavidt som det er de Arbejder, som der kan være Tale om at gennemføre i den Tid, og som jeg bestandig tillader mig at hævde, det maa være Oppositionens Sag at forlange gennemførte paa dette Omraade. Jeg tror, at man vil indrømme mig, at vore Fordringer ere ikke blot berettigede, men Fordringer, som den høitærede Regjering selv anerkjender som berettigede. Det Samme gjælder om Jernbaner paa Sjælland og i Thyssland. Den høitærede Regjering har selv givet Løfte i saa Henseende, og den vil vistnok erkjende, at de paagjældende Krav maa fyldestgøres, og at dette for en stor Del kun kan naaas med Tilflugt fra Statens Side. Dernæst har den høitærede Regjering selv anerkjendt, at Allderdomsforsørgelsen er et økonomisk Spørgsmaal, som det er paatrængende nødvendigt at løse. Det er en Ting, som Regjeringen særlig gjennem sine Venner har taget Ordet for paa politiske Møder; den har jo ogsaa ladet arbejde ved Kommissioner til Forberedelse af Sagen. Forbedringen af vort Skolevesen antager jeg ogsaa, at den høitærede Regjering vil indrømme kræver et Par Millioner. Saa er der Hjælpen til Landbruget, der maa kræves, og den Hjælp er jeg vist paa, at man fra den anden Side ikke vil sige kan vente, til hele Landbruget er gaaet fallit, og til den Tid er forbi, da den kan nytte noget. Altsaa, det er lutter Foranstaltninger, der ville kræve, det tror jeg, man vil indrømme, adskillige Millioner, og jeg tror ikke, at det er for høit at sige, at godt og vel 30 Millioner af Statskassen i Aarenes Løb maa kræves hertil. Hvor skal man faae disse Penge fra? Hvorledes er her Forholdet? Faktisk er det saa, at efter den Debat, der har fundet Sted her fra forskjellige Sider om Kassebeholdningens Størrelse, har Kassebeholdningen en Størrelse paa omtrent 36 Mill. Kr. Jeg veed, at der er en lille Difference mellem det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) og mig. Det ærede Medlem sagde 41 Millioner. Naar jeg siger 36 Millioner, skriver disse 36 Millioner sig fra den Dplysning, vi fik i Finantsudvalget i Fjor, og jeg vil indrømme, at der er den Feil, at den ikke rentebærende Del ikke var regnet med. Det ærede Medlems Angivelse skriver sig fra den Dplysning, der findes i Annærelserne i Aar, som imidlertid ogsaa synes at være unøjagtig, og efter den Forhandling, der har fundet Sted mellem den høitærede Minister og andre Medlemmer i Sælen, tør jeg vel nok sige, at 36 Millioner vil være det rimeligste Tal. Den ærede Finantsminister har sat den rentebærende